

naturlig Maade holdes vedlige, ordnes og bevares, saa at Samlingen til enhver Tid kan anvendes og gjøre den Nytte, den skal. At der maa tages Hensyn til de Mænd, som fortrinsviis skulle benytte Samlingen, er ganske vist, men et saadant Hensyn skyldes ikke alene Journalisterne, men ogsaa Administrationen. Vor administrative Ret er i det Hele meget lidt bearbejdet, og det hænger sammen med, at det er særdeles majsommeligt og besværligt at samle Stoffet; man har Toldsamlinger, man har Samlinger af militaire Love og Rescripter, man har Postsamlinger osv., hvorfor da ikke gjøre Lidt for at faae en naturlig, concentreret Samling af alle den Slags Bestemmelser? Jeg troer, Sandt at sige, at det for Regjeringen selv vil være ret nyttigt, at der paahviler den en bestemt Forpligtelse i saa Henseende, og jeg troer, at det høie Thing vil finde, at Lovforslagets Affattelse i saa Henseende er en saadan, at der ikke derved er paalagt noget unaturligt stramt Baand. Overhovedet seer jeg til min Tilfredshed — thi man kunde jo dog ikke forlange, at Ministeren med Sværmeri skulde modtage det Gjern, som der her er Spørgsmaal om —, at Ministeren ikke har reist nogen principiel Modstand derimod; han erkjendte, at det var en Udvikling af Noget, som tildeels fandtes i Regjeringsforslaget, og jeg vil føie til, at denne Udvikling forsaavidt er en Nødvendighed, som det jo netop var Afsen mod Forslaget, som det forelæa, at man ikke havde holdt Grændsen reen mellem Love og Anordninger paa den ene Side og andre Meddelelser fra Regjeringen paa den anden. Man hører jo saa ofte Duffet om at have en authentisk Meddelelse af Resoluktioner, Circulærer, og mine Herrer, hvad er i Grunden taget det, at der forelæaes en Ministerialtidende, Andet end, at man omsider i Regjeringen anerkjender, at Bogtrykkerkunsten er opfunden. For Diebliffet ere vi nu komne saa vidt; for 14—15 Aar siden opbagede Høiesteret det ved Hjælp af Norges Høiesteret. Først for 14—15 Aar siden opdagede man, at det var naturligt istedetfor at affrive Dictater at lade trykke Udtoget, som ved Sagernes Behandling skulde foreligge for famtlige Afseesforer, og Enhver,

som har prøvet Forffjellen mellem at votere paa Grundlag af trykte Extracter og at maatte undvære saadanne, vil anerkjende, at det er en Velsignelse for Høiesteret, at Bogtrykkerkunsten er opfunden. Naturligviis have Dommerne ogsaa tidligere vidst det, og at Regjeringen ligeledes har vidst det, har den vidst derved, at den jo sender trykte Circulærer ud; men det er i Grunden kun en liden Gevinst. Det Naturlige er, at, naar Noget skal forkyndes for flere Autoriteter, man da benytter Bogtrykkerkunsten; det er den hurtigste, den billigste og den simpleste Maade. Men ved Siden deraf kan man ogsaa meget godt gaae ud paa at opnaae noget Mere; naar man nemlig hæver sig lidt fornuftig ad, behøver Papiret ikke at forsvinde, man kan meget godt holde Alt samlet i Aarets Løb, saa at, naar Aaret er forløbet, det Hele da er ordnet regelmæssigt. Istedetfor at trykke det op een, to, tre Gange, hvorfor saa ikke gjøre det strax? Dette er den hele Tanke ved dette vort Forslag. Det er ikke store Ting, det gaaer ud paa, men det vil dog være ret nyttigt og beqvemt, naar det maatte faae Lov til at blive ordnet paa den Maade. Nogle af de Bemærkninger, der ere fremkomne, ere fremkomne fra det Standpunkt, at der skulde være Tale om et nyt Blad, men det er der slet ikke. Hvis de Herrer have seet den tilsvarende svenske Tidende, eller naar de blot ville see hen til den i sin Tidudgivne holsteenske „Gesetz- und „Ministerialblatt“, ville de faae et tydeligt Billede af, at man ikke trykker en saadan Tidende for at udgive et Blad, men at man trykker den, for at alle saadanne Meddelelser kunne paa en hensigtsmæssig Maade komme til alle Bedkommendes Kundskab. — Med Hensyn til Differentfen mellem det ærede Mindretal og Fleertal, nemlig om man endvidere skal føie noget mere Stof til, har jeg intet Nytt at sige, foruden det, som jeg forrige Gang sagde, og som ogsaa blev udviklet nærmere af den høitærede Justitsminister. Jeg erkjender, at det er et Spørgsmaal, som maaskee kan fortjene en nærmere Drøftelse, om der ikke kan opnaaes en hensigtsmæssigere Ordning med Hensyn til disse retslige Beskjendtgjørelser end den nuværende. Jeg vil gjerne troe, at der ikke i saa Henseende